

*Pr. Prof. Dr. Marc-Antoine
Costa de Beauregard*

*Tineretul ortodox și
societatea modernă*

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreașfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Editura DOXOLOGIA
Iași, 2014

Prezenta broșură reflectă transcrierea (adaptată pentru tipar) conferinței susținute, în anul 1995, de Părintele Marc-Antoine Costa de Beauregard, preot ortodox în Franța în cadrul Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, la invitația ASCOR Iași.

Sunt un preot ortodox venit din Franța și, de aceea, ajungând în România, mă aștept a învăța în primul rând, iar nu a da sfaturi duhovnicești altora. De aceea, ceea ce urmează a vă spune este mai mult o încurajare, o încercare de a vă stimula pentru ceea ce faceți, și nu atât o transmitere de învățături de la mine către credincioși. Voi încerca astfel să abordez un subiect oarecum inedit: *Tineretul ortodox și societatea modernă*.

Postul Mare este momentul în care se cuvine să cugetăm mai cu osârdie asupra sensului vieții noastre și, îndeosebi, este timpul meditării asupra semnificației așa-numitei *metanoia*, a pocăinței, a reînnoirii vieții noastre prin lucrarea Duhului Sfânt. De aceea, în special în această perioadă de penitență, se pune problema relației dintre tinerii ortodocși și Părinții duhovnicești ai Bisericii.

De la început vreau să reamintesc faptul că această reînnoire spirituală nu vizează doar mântuirea noastră individuală, ci o reînnoire a întregii Biserici, mântuirea întregii lumii, a întregii creații

și, mai ales, societății în care noi ne aflăm. Duhul Sfânt ne cere astăzi să reînnoim conștiința noastră, să o responsabilizăm în fața tinerilor Bisericii noastre, pentru a ajuta oamenii să creadă în Hristos. Voi încerca să structurez ideile ce am să vi le prezint în trei capitole, primul dintre ele abordând problema paternității, mai exact a sensului paternității. Al doilea capitol îl voi consacra importanței responsabilității noastre de Părinți în sânul Bisericii, iar în al treilea capitol voi încerca să lămuresc ceea ce Duhul Sfânt le cere astăzi tinerilor ortodocși în viața lor.

Biserica, în zilele noastre, are misiunea de a descoperi lumii dragostea cea părintească a lui Dumnezeu. Citind Sfânta Scriptură, vedem că Dumnezeu vorbește adeseori despre tinerețe. Mai întâi, amintește despre tinerețea lui Israel, iar aceasta ne apare, la o primă vedere, ca o realitate fragilă. În Psalmi se spune undeva că inima omului este înclinată spre cele rele încă din tinerețe. Un alt psalm vorbește despre greșelile tinereții, iar Sfântul Apostol Pavel, în Epistola a II-a către

Timotei, ne îndeamnă să fugim de ispitele, de fluctuațiile ei.

Însă, în Sfânta Scriptură, Dumnezeu vorbește și despre suferința tinereții. De pildă, în Psalmul 87, psalmistul spune: „Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele” sau, în alt psalm, zice: „Din tinerețile mele mă prigonesc cei ce-mi voiesc mie rele”. Prin urmare, după cum am văzut în aceste texte, e limpede mărturia că tineretul are nevoie de îndrumare părintească, de ocrotire. În Psalmul 118, cel mai lung psalm, pe care, desigur, îl cunoașteți, se pune problema modalității prin care să ne păstrăm o tinerețe curată.

Al doilea aspect pe care aș vrea să-l subliniez e că, în Sfânta Scriptură, tinerețea nu e prezentată doar ca o realitate fragilă, ci ca o perioadă de dobândire a înțelepciunii. Sfânta Scriptură mărturișește: „Tinerețea Îl caută pe Dumnezeu”. În Cartea Înțelepciunii lui Solomon se spune: „Din tinerețile mele Îl caut pe Domnul”. În același timp, din ceea ce vedem în Sfânta Scriptură înțelegem că și Dumnezeu îi caută pe tineri. În Psalmul 70,

psalmistul mărturisește Domnului: „Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețile mele”.

În sfârșit, al treilea aspect arată tinerețea ca o realitate deschisă către viitor, ca o realitate profetică, așa cum se spune și în Psalmi că Dumnezeu este Cel care ne inspiră. Aceste trei aspecte despre care am vorbit le putem descoperi și în cartea Profetului Daniel, în sensul că acei trei tineri, care au intrat în cuptorul cel cu foc și au ieșit nevătămați, pot fi un exemplu pentru tinerii de astăzi. În alte texte ale Sfintei Scripturi, cum este, de pildă, cartea Profetului Ioil, se afirmă că tinerii au revelații profetice.

Psalmul 102 vorbește despre reînnoirea tinereții poporului lui Dumnezeu, prin aceasta înțelegând nu că tinerețea este abandonată, ci insistă pe faptul că Dumnezeu e părintele său. În afară de acest fapt, că Dumnezeu este Părintele tuturor, există, în Sfânta Scriptură, și un sens al paternității ca realitate educativă a omului. Spre exemplu, în *Constituții Apostolice* se aduc lămuriri asupra acestui aspect, susținându-se faptul că se cuvine ca Biserica să se preocupe de tineri, deoarece sunt mai expuși influențelor